

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Basis seu fundamentum totius humanæ salutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

vnquam deserit. Quamobrem te beatissima Trinitas laudo, adoro & benedico, que in hanc Ecclesiam, in hanc fidem orthodoxam, & v. corporis Christi mystici essem membrum, misericordia tua me vocasti. (*Sanctorum communionem*) ab initio vsque ad mundi finem credo fuisse, esse, futuramq; esse turbam iustorum, Deum timentium, colentium, credentium, idemq; sapientium, qui fidei vnitatem, spei communionem & charitatis glutino iuncti, vno hic spiritu reguntur, mercedem vniam expectant, vnus patris filij & heredes. vnus quoque ciuitatis celestis, puta Hierusalem, futuri ciues. Horum obsecro te Deus, per omnes miserationes tuas, participem me factimentium te, & custodientium mandata tua. (*Remissionem peccatorum*) nihilominus credo, quoniam tu pater misericordissimus es, qui non vis mortem peccatorum, sed magis vt conuertantur & viuant. Tu enim vt nubem deles iniquitates nostras, aded, vt si peccata nostra fuerint vt coctus rubra, te miserante, quasi nix alba erunt: (*Carnu resurrexerunt*) credo, & Saluatorem expecto, qui in nouissimo die suscitabit de terra mortalia corpora nostra, configurabitq; eadem in electis corpori claritatis lux,

Et vitam eternam credo, & de misericordissima tua liberalitate o Deus clementissimèq; pater, hanc expecto: que vtique est plena felicitas, omnia desideria satians, cui nihil deest quod amatur, aut desideratur, cui nihil quoque adest quod fugitur, vbi nullus timor, nullus dolor, nulla tristitia: sed pax, gaudium, quietes, securitasq; interminabilis, cuius similitudinem nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit. Vbi tanta gaudiorum satietas, vt nihil vltra possit desiderari: nec tamen ex satietate est fastidium. Hoc gaudium in te est Domine Deus meus, qui tua beatitudine, que tu ipse es, electorum tuorum imple desideria omnia, aded vt extra te his nihil libeat, quandoquidem in te habent omnia, & hoc aded exuberanter, vt nihil eos vltra possit aliud delectari. Tu enim es vita nostra eterna & beatitudo, quam precor obsecroq; te per te ipsum Deus meus, quoniam ex me ipso nihil sum, nisi esca infernalis gehennæ, qui nihil nisi æternum supplicium merui, vt pro infinita misericordia tua hanc mihi dones beatitudinem, nempe te ipsum, peccata mea in hac vita nunc delens, plenèq; omnia remittens, vt ex hac vita egrediens in morte absque vlllo medio aut dilatione à te, felix & gaudens recipiar, tibiq; post hac inseparabiliter & perpetuo beatus inhæream. Amen.

Basis seu fundamentum totius humana salutis.

Tota salus nostra in hoc consistit, vt tres suprema vires animæ, nempe Memoria, Intellectus & Voluntas, que si bene in Deo conseruentur & retineantur, rectè itidem habent vires infimæ, puta Rationalis, Concupiscibilis & Irascibilis, per amorem Deo coniungantur, atque vnite semper conseruentur in nuda animæ essentia, quam Deus perpetuo presens inhabitat: Itemq; vt vires infimæ magno studio cohibeantur & custodiuntur, ne tentationi succumbant, sed sint semper viribus supremis morigeræ & subiectæ: Atque vt septem animæ affectiones, videlicet, Spes & Timor, Amor & Odium, Gaudium & Dolor ac Pudor sint rectè iugiter, ac ita vt decet relata in Deum. Corpus quoque in spiritus seruitutem redigatur: & homo totus sit sui habitator, & custos conscientie suæ, ac suo fundo inuigilet, & externam omnem non necessariam, quoad potest vitet occupationem: atque in summum illud & præstantissimum bonum, quod intra se habet, nempe Dominum Deum suum, sese demergat, vt ipse solus intima illius penetralia sibi vendicet & possideat, qui est vita & lux hominum.

num, lucens & viuens per seipsum in vnaqualibet anima rationali, idq; in fundo, seu intimis recessibus illius: quo nullus penetrare potest, nisi solus Deus, Trinitas adoranda, ad cuius imaginem condita est.

Ioan. I.

Lumen di-
uinum vti
in anima
operetur.

Vita sancta
viti obtineatur.

Vbi igitur anima postpositis rebus quibuslibet externis ad hoc splendidum lumen, quod in ipsa est, contemplandum intro se recipit, creditq; Deum esse lumen ipsum, quod in tenebris lucet, & anime praesens adest, idemq; lumen ipsa anima obseruat & sequitur, tantum lumen hoc in anima operatur, purgat atq; in suam originalem iustitiam reducit. Id vero nullis humanis laboribus aut studijs solis obtineri potest, sed gratuito Dei munere & operatione praestatur. At nihilo minus exigit à nobis Deus, vt nos huc accommodemus & appareamus per fidem viuam, qua credamus Deum perpetim intra nos commorari, atque per sinceram nostri abnegationem & resignationem in Deum, itemq; per virium animae adunationem & perpetuam à creaturis auersionem, & ad interiore[m] hominem propensionem, atque per crebras ad Deum aspirationes amorosas, cordis humiliationem, intentionis recludendam, in cunctis actionibus nostris morum honestatem, ac perurgilem sensuum refrenationem. Enimvero sancta vita & salus vera citius obtinetur simplici introversione quam alta contemplatione, & amara aspiratione, quam dura & inmoderata exercitatione atque assidua oratione potiusquam externo labore. Et haec iam dicta velut fundamentum quoddam erunt totius spiritualis aedificij: quod qui negligunt, parum proficiunt: sed quo ascenderint altius, eo cadent grauius: quo processerint longius, eo amplius aberrabunt, & quo extra se saepius egressi & euagati fuerint, eo tardius ad se reuertentur & Deum difficilius reperient.

Christi merita, vt nostra fiant, quomodoq; nostras actiones & passionibus cunctas Christi actionibus & passionibus vnire debeamus, in-
situtio succincta.

VT merita Christi nostra fiant, curandum est, vt eius ardentissima charitati eiusque purissima intentioni & actioni quacumque agimus patimurue vniamus, cum plena nostri resignatione, tradentes nos illi in gloriam ac beneplacitum eius. Quod vbi fecerimus, dabit se procul dubio & omnia quae habet nobis Deus. O saluberrimum commercium. Quis enim mercedem non stultissimus diceretur mercatorum, qui dare nollit modicum cupri pro grandi massa auri, aut silicem pro margaritis? Haec autem spiritualis negotiatio in hoc versatur, quod omnia quae agis quaeque pateris iam spiritalia, quam externa opera corpori necessaria, vnias operibus & passionibus saluatoris nostri Iesu Christi. Deinde etiam quae ore loqueris aut animo meditaris, renouata saepius intentione, eiusdem verbis & cogitationibus vnias, ipsi eadem commendans & offerens ad laudem & gloriam ipsius, & ad communem, Ecclesiae salutem. Verbi gratia sic dicendo, ante vel post aliquem actum.

Domine Iesu in vnione amoris, quo Patrem pro nobis laudasti vel orasti, siue laborare dignatus es in terris, da mihi laudes, orationes siue labores hos dignè perficere, & tibi offerre ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Aut hoc modo.

Domine Iesu Christe in vnione amoris quo pro nobis homo fieri & mori dignatus es, offero tibi istud ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Similiter quoties deliquisse te senseris, mox verè penitens offer Patri in expiatione delicti tui, quod Filius pro te fecit & sustinuit: & te in gratiam redisse non dubites. Itaque hoc modo cuncta bona opera nostra valde nobilita, valdeq; efficerentur fructuosa: vtpote quae sic Christi meritis per intentionis oblationem vnita, eiusdem efficiuntur opera seu merita.

Et quantum ad communem Ecclesiae frugem, si qua nostra sunt bona, hoc modo oblata